

TAX PRESS REVIEW

CLIENT ALERT

Podatek VAT

- **NSA w wyroku z 19 lutego 2010 r. (I FSK 55/09) orzekł, że nieodpłatne przekazanie pracownikom artykułów spożywczych, które nie jest wymagane przez kodeks pracy, stanowi dostawę towarów i podlega opodatkowaniu podatkiem VAT.**

Zdaniem podatnika przekazywane artykuły spożywane przez pracowników w czasie i miejscu pracy, są przekazywane w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa i nie stanowią dostawy towarów opodatkowanej podatkiem VAT. Organ podatkowy nie zgodził się z taką argumentacją. NSA poparł stanowisko organu podatkowego i podkreślił, że wykładnia językowa art. 7 ust. 2 ustawy o VAT prowadzi do uznania, że przekazanie produktów spożywczych pracownikom jest dostawą towarów produktów, w sytuacji gdy nie było wymagane przez kodeks pracy i dlatego też nie wiązało się z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

- **NSA w wyroku z 10 lutego 2010 r. (I FSK 1956/08) orzekł, że ustawa o VAT celowo nie uzależnia możliwości zastosowania zerowej stawki VAT dla usług uszlachetniania od posiadania dokumentów potwierdzających wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej. Wywóz uszlachetnionych towarów poza UE z zastosowaniem stawki zerowej może nastąpić także po złożeniu deklaracji VAT.**

Spółka prowadząca działalność w zakresie uszlachetniania czynnego wystąpiła z pytaniem czy w świetle art. 83 ust. 7 pkt 1 ustawy o VAT może zastosować zerową stawkę VAT dla usług garbarstwa świadczonych zagranicznym kontrahentom, jeśli nie dysponuje dokumentem potwierdzającym faktyczny wywóz uszlachetnionych towarów poza terytorium UE. Zdaniem organu podatkowego warunkiem zastosowania stawki zerowej w takiej sytuacji jest wywiezienie towaru po wykonaniu usługi poza UE z zachowaniem przepisów celnych, przed złożeniem deklaracji za dany okres rozliczeniowy. Dlatego też brak dokumentów potwierdzających wywóz spowoduje konieczność zastosowania podstawowej stawki VAT. Zdaniem WSA podatnik może

3/2010

Mamy przyjemność przedstawić Państwu kolejne wydanie Tax Press Review, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje podatkowe, które ukazały się lub zostały opublikowane w marcu br. Mamy nadzieję, że nasza publikacja będzie pomocna w Państwa codziennej pracy.

 KSP
legal & tax advice

 SALANS

www.salans.com

Powyższy materiał ma charakter wyłącznie informacyjny. Zamieszczonych w nim treści nie należy traktować jako porady prawnej ani źródła prawa. W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji lub porady prawnej prosimy o kontakt.

zastosować zerową stawkę podatku nawet bez dokumentu potwierdzającego wywóz, jeśli faktycznie nastąpi on w przyszłości. Sprawa trafiła do NSA, który uznał że wywóz towarów uszlachetnionych rzeczywiście może nastąpić już po złożeniu deklaracji VAT, w której wykazano zerową stawkę dla tego typu usług.

Podatek CIT

- **NSA w wyroku z 25 lutego 2010 r. (II FSK 1675/08) orzekł, że środki otrzymane na podwyższenie kapitału zakładowego nie są zaliczone do przychodów podatkowych, zatem wydatki poniesione na ten cel nie mogą być kosztami uzyskania przychodów.**

Zdaniem podatnika wydatki związane z wprowadzeniem nowo wyemitowanych akcji na Giełdę Papierów Wartościowych jak np. koszty doradztwa i administracyjne, opłaty notarialne, sądowe i skarbowe itp. mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Są one związane z jej funkcjonowaniem, pozostają w pośrednim związku z przychodami i nie znajdują się w katalogu wyłączeń z art. 16 ustawy o CIT. Organ podatkowy stwierdził, że w świetle art. 12 ust. 4 pkt 4 ustawy o CIT nie zalicza się do przychodów podatkowych podwyższenia kapitału zakładowego, a zatem wydatki poniesione na ten cel nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów. Zarówno WSA jak i NSA opowiedziały się za stanowiskiem organów podatkowych, oddalając wniesione skragi.

- **NSA w wyroku z 26 stycznia 2010 r. (II FSK 1417/08) orzekł, że udzielenie poręczenia w normalnych warunkach rynkowych jest usługą odpłatną. Tym samym spółka korzystając z tej usługi, niodpłatnie uzyskuje przychód w rozumieniu art. 12 ust 1 pkt 2 ustawy o CIT.**

Jak wskazał NSA w uzasadnieniu wyroku, spółka przygotowując roczne rozliczenie CIT musi wykazać przychód z tytułu nieodpłatnie otrzymanych gwarancji lub poręczeń. Zgodnie z art. 12 ust 1 pkt 2 ustawy o CIT przychodem jest wartość otrzymanych nieodpłatnie lub częściowo odpłatnie rzeczy lub praw, a także wartość innych nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń. Za przychód spółki w takiej sytuacji należy, więc uznać zaoszczędzoną kwotę, tj. kwotę, którą spółka musiałaby zapłacić podmiotowi niepowiązanemu udzielającemu poręczenia. Zdaniem NSA nie ma znaczenia, czy poręczenie zostało udzielone przez spółkę zależną, ponieważ nawet

www.salans.com

podmioty gospodarcze nieświadczące usług finansowych pobierają opłaty za udzielanie poręczeń.

- **WSA w Warszawie w wyroku z 9 stycznia 2010 r. (III SA/Wa 1247/09) orzekł, że opłaty dla estońskiego kontrahenta za korzystanie z praw autorskich do programu komputerowego nie są należnościami licencyjnymi i nie podlegają w Polsce podatkowi u źródła.**

Zdaniem polskiej spółki, która kupiła od spółki estońskiej oprogramowanie komputerowe wraz z licencją, zgodnie z art. 21 ust 1 pkt 1 ustawy o CIT oraz postanowieniami polsko-estońskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, nie ma obowiązku pobrania podatku u źródła od zapłaconej z tego tytułu należności. Jej zdaniem w definicji należności licencyjnych zawartych w umowie nie mieszczą się opłaty za licencje do oprogramowania komputerowego. Organ podatkowy stwierdził jednak, że program komputerowy to utwór będący przedmiotem polskiego prawa autorskiego, a zatem dochody z tytułu opłat za korzystanie należy traktować jak należności licencyjne. Sprawa trafiła do sądu, który uchylił interpretację wskazując, że art. 3 ust 2 umowy polsko-estońskiej nakazuje odwołanie się do polskiej ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Z kolei art. 1 ust. 2 tej ustawy wskazuje, że programy komputerowe są samodzielnym przedmiotem ochrony praw autorskich, a ustawa wymienia je obok utworów literackich, publicystycznych, naukowych, co powoduje, że nie można ich uznać za rodzaj dzieła literackiego czy naukowego.

Podatek PIT

- **WSA w Bydgoszczy w wyroku z 3 lutego 2010 r. (I SA/Bd 930/09) orzekł, że stały charakter wyjazdów towarzyszących rodzajowi świadczonych usług może uzasadniać twierdzenie, że podatnik odbywa podróż służbową.**

Podatnik prowadzący działalność w zakresie świadczenia usług kierowania pojazdami, miał zawartą umowę o współpracy gospodarczej z firmą transportową, na podstawie której wykonywał usługi kierowania pojazdami stanowiącymi własność firmy zlecającej, na terenie Polski oraz za granicą. Do kosztów uzyskania przychodów zaliczał wartości diet z tytułu podróży twierdząc, że skoro wykonywał zadanie służbowe na polecenie zleceniodawcy, poza miejscowością w której znajduje się jego siedziba, to swoją pracę może traktować jak podróż służbową. Organ podatkowy stwierdził, że kierowca transportu międzynarodowego odbywający podróże w ramach wykonywania umówionej pracy i na

obszarze określonym w umowie jako miejsce świadczenia pracy, nie jest w podróży służbowej. WSA w rozstrzygnięciu opowiedział się za stanowiskiem podatnika wskazując, że zgodnie z definicją słownikową podróż definiowana jest jako przebywanie drogi do jakiegoś odległego miejsca, natomiast służbowy oznacza dotyczący, wynikający z pracy w jakiejś instytucji. Biorąc pod uwagę, że skarżący w swoje działalności jest sam dla siebie pracodawcą, należy uznać, że odbywane przez niego podróże w ramach świadczonej usługi mają charakter służbowy, gdyż dotyczą jego pracy.

Podatek PCC

- **WSA w Warszawie w wyroku z 22 lutego 2010 r. (III SA/Wa 1601/09) orzekł, że na podstawie przepisów dyrektywy wniesienie aportem części majątku stanowiącej zorganizowaną część przedsiębiorstwa powinno być zwolnione od podatku od czynności cywilnoprawnych.**

Zdaniem podatnika podwyższenie przed 1 stycznia 2009 r. kapitału zakładowego poprzez wniesienie aportem części majątku stanowiącej zorganizowaną część przedsiębiorstwa powinno być zwolnione z PCC na podstawie przepisów dyrektywy 69/335. Organ podatkowy stwierdził, że wskazane przez spółkę zwolnienie, wynikające z dyrektywy w brzmieniu, jakie nadała jej dyrektywa 73/80, nie ma zastosowania w tej sprawie. Argumentował, iż momencie wejścia dyrektywy w życie Polska nie była jeszcze członkiem Unii Europejskiej, a w chwili akcesji dyrektywa 73/80 już nie obowiązywała. Spółka wniosła skargę do WSA, który przychylił się do jej stanowiska, stwierdzając, że z treści art. 7 ust. 1 dyrektywy 69/335 w brzmieniu nadanym dyrektywą 85/303 należy wywodzić, że państwa członkowskie niezależnie od daty przystąpienia do Unii Europejskiej obowiązane były do zwolnienia z podatku kapitałowego obligatoryjnie czynności restrukturyzacyjnych wskazanych w art. 7 ust. 1b dyrektywy 69/335 w brzmieniu nadanym dyrektywą 73/80.

Podatek akcyzowy

- **WSA w Warszawie w wyroku z 23 marca 2010 r. (III SA/Wa 59/10) orzekł, że nabywcy energii elektrycznej, którzy posiadają koncesję na jej wytwarzanie i zużywają na własne potrzeby, nie płacą podatku akcyzowego.**

www.salans.com

Sąd wbrew stanowisku Ministra Finansów wyrażonemu w interpretacji ogólnej z 31 marca 2009 r. (nr AE6/033/13/IRZ/09/1772) orzekł, że wytwórcy energii (posiadający koncesję) nie muszą płacić podatku akcyzowego od energii zużywanej na własne potrzeby. W art. 9 ustawy o podatku akcyzowym, który określa w jakich sytuacjach energia elektryczna jest opodatkowana, ustawodawca nie przewidział przypadku zużycia energii na potrzeby własne wytwórcy. WSA podkreślił, że zgodnie z art. 217 Konstytucji przedmiot opodatkowania musi wynikać jasno z ustawy. Luki prawnej, nie można więc wypełnić poprzez interpretację ogólną prawa podatkowego.

Podatek od nieruchomości

- **WSA w Warszawie w wyroku z 22 lutego 2010 r. (III SA/Wa 1913/09) orzekł, że tablice reklamowe, które nie są trwale związane z gruntem, nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.**

WSA uznał, że tablice reklamowe są budowlami i podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, pod warunkiem, iż są trwale związane z gruntem. WSA nie zgodził się tym samym z stanowiskiem prezentowanym m.in. przez NSA (II FSK 296/08), zgodnie z którym urządzenia reklamowe, niezwiązane z gruntem, spełniają definicję tymczasowego obiektu budowlanego. WSA wskazał, że istniejąca w prawie budowlanym definicja tymczasowego obiektu budowlanego nie wpływa na sposób kwalifikacji obiektu budowlanego, gdyż pojęcie tymczasowego obiektu budowlanego nie pozostaje w żadnym prawnym związku z pojęciem budynku, budowli czy obiektu małej architektury.

Jeśli chcą Państwo uzyskać więcej informacji na temat naszych usług, prosimy o kontakt:

Kontakt w SALANS:

Karina Furga-Dąbrowska

T: +48 22 2425 770

E: kfurga-dabrowska@salans.com

Salans

Rondo ONZ 1

00-124 Warszawa

T: +48 22 242 52 52

F: +48 22 242 52 42

E: warsaw@salans.com

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

T: +48 32 731 68 50

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Krupa Srokosz Patryas Sp. k.

Chorzowska 50

40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

SALANS

www.salans.com

Powyższy materiał ma charakter wyłącznie informacyjny. Zamieszczonych w nim treści nie należy traktować jako porady prawnej ani źródła prawa. W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji lub porady prawnej prosimy o kontakt.